

راه های شناخت ترکیب های وصفی و اضافی از یکدیگر

هر گاه دو کلمه به وسیله‌ی (—) و یا (ـ) به هم اضافه شوند، ترکیب می‌سازند. مانند:
حياطِ مدرسه-خانه‌ی زیبا-دفترِ علی-دانش آموزِ درس خوان....

ترکیب ها، یا وصفی هستند که در این حالت، به کلمه‌ی اول «مضاف» و به کلمه‌ی دوم «صفت» می‌گویند و یا اضافی هستند که در این صورت به کلمه‌ی اول «مضاف» و به کلمه‌ی دوم «مضاف‌الیه» می‌گویند.

راه های تشخیص ترکیب های وصفی و اضافی

۱- ابتدا کسره‌ی بین دو کلمه را حذف می‌کنیم و به جای آن علامت ویرگول (،) می‌گذاریم و در آخر ترکیب، فعل «است» را اضافه می‌کنیم. اگه یک جمله‌ی معنی دار ایجاد شد ترکیب وصفی است و در غیر این صورت،

ترکیب اضافی است. مثال: شهر زیبا ← ترکیب وصفی
دروازه‌ی شهر ← ترکیب اضافی

۲- بین ترکیب های اضافی، میتوانیم کلمه‌های «این» و «آن» را قرار دهیم.

مثال: کتاب خانه‌ی مدرسه ← کتاب خانه‌ی آن مدرسه

اما در بین ترکیب های وصفی (مانند: ماشین زیبا-گل خوش بود...) نمی‌توانیم.

۳- بین ترکیب های وصفی، میتوانیم مصوت (ـ) اضافه کنیم.

مثال: مسیر دشوار ← مسیری دشوار ← گل زیبا

اما بین ترکیب های اضافی (مانند: کتاب من-توب علی...) نمیتوانیم «ـ» بیاوریم.

۴- بین ترکیب های وصفی، میتوانیم کلمه‌ی «بسیار» را قرار دهیم.

مثال: معلم مهربان ← معلم بسیار مهربان ← شهر بزرگ

اما بین ترکیب های اضافی (مانند: صدای مادر-کشور ایران...) نمیتوانیم.

۵- در ترکیب های اضافی، میتوانیم جای مضاف و مضاف‌الیه (فقط در اضافه های ملکی) را عوض کنیم و در آخر جمله، فعلی از مصدر «داشتن» اضافه کنیم.

مثال: عروسک مینا ← مینا، عروسک دارد. ← شهر، دروازه دارد.

اما در ترکیب های وصفی، (مانند: آسمان آبی-پارچه‌ی رنگارنگ...) نمیتوانیم این کار را انجام دهیم.

۶- در ترکیب های وصفی، میتوانیم به آخر صفت (فقط صفت های بیانی) «تر» و یا «ترین» اضافه کنیم.

مثال: شاگرد باهوش ← شاگرد باهوش تر/باهوش ترین شاگرد-آب گرم ← آب گرم تر/گرم ترین آب

۷- صفت همیشه جزئی از موصوف است. مثلاً وقتی می‌گوییم «درخت سبز»، در واقع کلمه‌ی «سبز» جزئی از

«درخت» است. اما در ترکیب های اضافی، مضاف‌الیه جزئی از مضاف نیست.

۸- در ترکیب های وصفی، صفت‌ها جمع بسته نمی‌شوند. اما در ترکیب های اضافی (از نوع ملکی) که مضاف

الیه، ضمیر و یا نام انسان نباشد) مضاف‌الیه را میتوان جمع بست. مثال: حیاط مدرسه ← حیاط مدارس

تذکر: مهم ترین راه تشخیص ترکیب های وصفی از اضافی، توجه به معنای آنها است و موارد ارائه شده، تنها

نشانه‌هایی برای سهولت کار است و ممکن است که یک ترکیب، وصفی و یا اضافی باشد اما در انطباق با قواعد

بالا، فاقد معنا باشد.